

A Vízafogói Szent Márton templom keresztútja

(Herpy György)

Pap: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!

Hívek: Ámen.

Bevezetés

Mindenható Atyánk! Szent Péter apostolod levelében olvassuk, hogy Szent Fiad, amikor szidalmazták, nem viszonozta a szidalmát, mikor szenvedett, nem fenyegetőzött. Így vitte fel vétkeinket a keresztfára, hogy a bűnöknek meghalljunk, és az igazságnak éljünk. Krisztus Urunk értünk szenvedett, példát hagyva nekünk, hogy kövessük. Újra olyanok lettünk, mint a tévelygő juhok, de most meg akarunk térni lelkünk pásztorához és oltalmazójához. Ezért elmélkedjük át megváltónk szenvedésének keresztútját! Ehhez kérjük segítségedet.

Ámen.

(Rosdy Pál)

II. Jézus vállára veszi a keresztet

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A megostorozástól összetört Jézusra rettenetes feladat vár még. Olyan feladat, amelyben biztosan összeroppan. Erejét meghaladó terhet vállal ölel magához, mert szeret bennünket. De teszi, mert erőforrásunk, életmentőnk! Teszi, amit mondott: *„Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem... aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki érettem és az evangéliumért elveszíti életét, megmenti azt.”* Hogy lehetlent kívánsz tőlünk Urunk az csak látszólagos. Hiszen már Szent Pál is megírta: *„Én mindent megtehetek abban, aki nekem erőt ad a mi Urunk Jézus Krisztusban”*.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

III. Jézus először esik el a keresztt alatt

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Rettenetes a föld gravitációs ereje. Még Isten Fiát is magához rántja. Mi is a földiekhez gravitálunk, ettől szenvedünk a legjobban: percről percre. A kegyelmet felissza a lelkünk, de elpárolog a szenvedélyek tüzétől. A rohanó idő ellopja a kegyelem pillanatait. Az élet ezernyi gondja kiragad minket az Isten gondolataiból. Sokakat visz bűnre az éhség, ránk nehezedő számos gondolati sablon, a közösségi élet számos sértő pillanata. Irigységünk, féltékenységünk, hiúságunk mind megannyi földre húzó rablánc. Jézusunk, benned ezek hiányoztak, mégis magadra vállaltad elesettségünk szégyenét, hogy fiúi lelkülettel segíthess ezerszer is újra kezdenünk.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

IV. Jézus anyjával találkozik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Jézus és Anyja egy úton jártak mindig ha sok titokkal volt is terhes ez az út. Lelkük egy volt, ha testük távol is volt egymástól, mert Jézust a küldetése hajtotta. „*Nekem Atyám dolgaiban kell lennem.*” A vérségi kapcsolatok fölé emelkedett. „*Az az én anyám, testvérem, nővérem, aki hallgatja Isten igéit és teljesíti azt.*” Mária megértette ezt. Most sem néznek egymásra, nehogy elgyengüljenek. Jézus, aki mindent feláldoz a kiüresedésben, Anyjától is elszakad, hogy majd az örökkévalóságban mindenkinél nagyobb dicsőségbe emelje. Magukra maradnak mindketten egyelőre. Ezért senki sem érti meg magányunkat jobban, mint ők. Égi Édesanyánk értesd meg velünk, hogy elhagyatottságunk csak látszólagos, mert szívünk a tiéd, s a te szíved a miénk.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

V. Cirenei Simon segít Jézusnak a kereszthordozásban

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

„Miközben kifelé vonultak, találtak egy Simon nevű cirenei emberrel, ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztet.” A hétköznapi szürke ismeretlenségéből egy durva katonai kényszer körülményei tették a gondviselő akaratából világhírűvé. Újabb találkozás a kereszttúton. Hatalmi kényszer, majd Jézus szemének szelíd kényszere, s a feléje kinyújtott kezének segélykérő gesztusa megmozdítja Simont, aki most már nemes szívéből fakadó együttérzéssel a kereszt alá görnyesztí vállát. A terhek alatt nő naggyá a nemes lélek. Tégy minket Uram cirenei Simonoddá a ránk nehezedő feladatokban, s téged lássunk minden ránkszoruló embertársunkban.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A szeretet nem tehetetlen, hanem leleményes. Ha csak egy könny-, vagy verejtékcseppet is felitathat mit sem törődve a kockázattal Jézus bélyegét nyeri el jutalmul. A gonoszság már tovaráncigálta Jézust, csak a képenyoma maradt itt ámulatunkra, de az is oly drága, mint ő maga. Belénk ivódott a szent Arc. A világ legszentebb arcvonásai, mint a halotti leple is a szent gyolcs örzi immár kétezer éve az irgalmas szeretet jutalmának bizonyítékát. Isteni arcodat lássuk meg Urunk minden szenvedőben, s értsük meg, nincs jelentéktelen jószág, mert minden belőled források, s hozzád vezet.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

VII. Jézus másodszor esik el a kereszttel

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Fogytán Jézus ereje. Aki viharak és tengernek is parancsolt, önmaga hasznára nem nyúl csodához. Csak a lélek erejével bírja úgy-ahogy a rettenetes terhet. A bűnök terhét csak egyedül ő ismeri igazán. Isteni fönsége mindentudásával tudja, ki az az Isten, akit a bűn megbánt, s milyen mélyen sérti őt a lázadás. Akkora a sértés, amekkora Isten szeretete! A mi halandó egyszerű eszünk ezt fel nem éri, csak Jézus tudta! Csoda, ha összeroskad alatta?! Segíts Uram felismerni bűneink súlyát és vezeklésünk szükségességét!

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

VIII. Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A bűn borzalma adja Jézus ajkára az utolsó figyelmeztetőt a veleérezőknek. Nem a tolongó csöcseléknek, brutális katonáknak, gunyoros írástudóknak, hanem akiktől a jövő függ, az édesanyáknak, s rajtuk keresztül minden jóakarató embernek szól. *„Ha a zöldellő fával így tesznek s kitárja pillanatokra még szabad karjait, mint az éden életfája , mi lesz sorsa a kiszáradt fának? Hát magatokat sirassátok és gyermekeiteket,”* mert lám ilyen irtózatos a bűn büntetése. Add nekünk Urunk szívünkbe a te bűnirtózatodat, hogy el ne vesszünk!

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Vége Jézus keresztútjának, fizikummal nem is bírja tovább, csak lelke erejével kapaszkodik még keresztjébe, amelyen, hogy mindeneket magához vonzzon, felmagasztalni vágyott. Keresztje nemcsak a bűn fája, de a kudarcoké is. Még soha, senki sem szenvedett akkora kudarcot, mint ő. A világ megváltójának indult, mindenki orvosának, tanítójának, barátjának. Valóban annak is bizonyult. De most mindez egy huszonnégy óra alatt nevetséges szégyenbe fulladt legalábbis emberi szemmel nézve. Uram, szinte szégyelljük magunkat, ha betegségeinket, veszteségeinket, bajainkat a tiedhez mérjük. Köszönjük, hogy nem szégyen már nekünk is összeroppanni.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

X. Jézust megfosztják ruháitól

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Már a Golgotán van Urunk, célba ért keresztútja, de még hátra van a legrémesebb, a neki szánt kereszthalál. Mint minden halál, ez is teljes kifosztás. Mindent föláldoz. Utolsó rongyait is lerántják róla, köntösére, mint utolsó földi értékére kockát vetnek. Belőle csak a földi haszon kell. Az Emberfia senkinek sem kell. És ma? Ki gondol ma azzal, hogy az ember méltóságát, jogait Neked köszönhetik Uram?! S hogy vannak iskolák, kórházak, tudományos intézetek, menhelyek, intézményesített szeretetszolgálatok. Mind a kereszténység gyümölcsei. Te magad nem kellesz sokaknak, csak földi áldásaid. Mi nem akarunk ezek közé tartozni. Nekünk Te kellesz Urunk, minden kegyelmeddel, mely áldozatodból fakadt.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XI. Jézust keresztre szegezik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Kegyetlen szögekkel odaszegezik áldó, gyógyító, kenyeret osztó, halottakat feltámasztó kezeit. Így fogott ki isteni bölcsessége az emberi „okosság” magát fortélyosnak hitt ügyességén. Éppen így lett minden beteg lélek orvosa, lelket tápláló áldozata, életadó mennyei kenyér. Keze, lába, oldalsebei pedig dicsőségének signum laudisa. Szíve sebe menedékünk, s minden szív királya és középpontja. Miután felállították vele a szégyenfáját, szoszéke lett az, mert ott hirdette meg a világnak leghitelesebben a bűnök bocsánatát. *”Atyám bocsáss meg nekik...”* Köszönjük, hogy kékségeid és szent sebeid által nyertünk gyógyulást!

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XII. Jézus meghal a kereszten

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Még él, mert van még mit tennie, van mit tanítania. Még édesanyjáról akar gondoskodni. Jánosra bízva mondván: „*Íme a te Anyád!*” Ránk is gondolt, hogy amíg magunk is járjuk keresztutunkat, olyan szeretőszívű anyánk legyen, mint neki. Rábíz minket: „*Íme a te fiad!*” Mindent az Atya akarata szerint vitt végbe: Így „*beteljesedett*”. Hét szava közül a jobb latornak is adott egy üdvöthozót: „*még ma velem leszel a paradicsomban.*” A lehangosabbat, a végsőt Atyjának mondta: „*Atyám, a kezedbe adom lelkemet!*” Így adtad meg Urunk a halál legszentebb értékét, s így fordítottad a bűn büntetését, a halált, örök üdvösségünk nyitányára.

(Miatyánk..., Üdvözlégy...)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A legnagyobb részvét veszi körül az Úr testét. Pilátustól kérte ki bátran Arimetiai József. Anyjának majd megszakad a szíve fájdalmában, hogy így tér vissza ölébe fia, kinek ő adott életet, s most megnémul fájdalmában. Nincs jajveszékelés, csak csendes zokogás. Halotti gyolcs vár Jézus testére és sebtében végzendő temetés. Micsoda kiszolgáltatottságot vállaltál magadra Urunk, hogy aztán az Oltáriszentségben szent tested és véred iránt is felvállald a gyarlóságainknak való kiszolgáltatottságot.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XIV. Jézus testét sírba teszik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Végállomás. Így készül minden emberi számítás szerint a sírbolt és a temetés. Szomorú gondoskodás ez: százfontnyi illatszer, kötegszámra gyolcs, mintha sohasem mondta volna Jézus, hogy harmadnapra föltámad. Mily bántó ez a hitetlenség. Bár ilyen tragikus halál után nem csoda, hogy még anyja sem hitte komolyan. Nem is emberi agy szüleménye a feltámadás. Húsvét után tanulta meg Urunk a világ feltámadásod fényében látni a halálodat, és remélni a remény ellenére. Köszönjük, hogy sírunkat már nem végállomásnak látjuk, hanem az ÉLET kezdetének. Hála legyen neked szenvedésed, halálodat és feltámadásod minden kegyelméért!

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

Befejezés

Atyánk! Imádságos keresztútjárásunk után csak egyet kérünk. Add, hogy mindig újra meghaljunk a bűnnek, eltemessük életünket Krisztussal együtt benned! Amikor azonban Krisztus, a mi igazi életünk újra eljön, akkor mi is megjelenhessünk majd, hogy osztozzunk dicsőségében!

Ámen.

(Rosdy Pál)

Pap: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!

Hívek: Ámen.